

РЕШЕНИЕ

№ 1642

гр. София, 14.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 19.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **1134** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от АПК, във връзка с чл. 166, ал. 2 от ДОПК, във връзка с чл. 27, ал. 3 и 5 от ЗПЗП.
Образувано е по жалба на ЕТ „Александър Живанкин“ срещу Акт за установяване на публично държавно вземане /АУПДВ/ № 01-6500/5401#4 от 04.11.2021г., издаден от зам. изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“. Жалбоподателят моли АУПДВ да бъде отменен. Моли да му бъдат присъдени разносните по делото, за което представя списък.

Ответникът – Зам. изпълнителен Директор на ДФ „Земеделие“, чрез процесуален представител оспорва жалбата. Претендира присъждане на разноски и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните и след преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

Не се спори по делото, че с писмо с изх. № 01-6500/5401 от 08.04.2021 г. Държавен фонд „Земеделие“ е открил производство по издаване на Акт за установяване на публично държавно вземане на основание чл. 26, ал. 1 от АПК.

Производството е открито във връзка с допусната от страна на фонда техническа грешка при изплащане на одобрената финансова помощ по договор № 34 от

17.10.2019 г. за предоставяне на финансова помощ по мярка „Инвестиции в предприятия“ от Националната програма за подпомагане на лозаро — винарския сектор 2019 — 2023 г., състояща се в преведен по- голям размер на финансовата помощ от действително подлежащата на изплащане по договора.

С Уведомително писмо с изх. № 01 - 6500/5401 от 12.11.2020 г. търговецът е уведомен за установена надплатена сума и задължението му да я възстанови.

С писмо с вх. № 01 - 6500/5401#1 от 30.11.2020 г. постъпило в ДФ „Земеделие“ едноличния търговец уведомява, че доброволно ще възстанови част от надплатената сума в размер на 12 177,21 лв., а остатъкът в размер на 4 822,79 лв. ще бъде прихваната, като неоснователно удържана сума и обезщетение за забава по издадени от фонда актове за установяване на публични държавни вземания по отношение на ЕТ „Александър Живанкин“ и „Струма Вели Естейт“ ЕООД, а именно: АУПДВ № 01-6500/1133 от 08.05.2019 г. на ЕТ „Александър Живанкин“ и АУПДВ № 01-2600/1056 от 08.05.2019 г. на „Струма Вели Естейт“ ЕООД.

В резултат на това изявление е открито производство по установяване на публично държавно вземане за сумата в размер на 17 000 лв., представляваща размер на надвнесена финансова помощ по мярка „Инвестиции в предприятия“ посредством изпращане на писмо с изх. № 01-6500/5401 #2 от 08.04.2021 г., с което на едноличния търговец е предоставена възможност в 14 - дневен срок от получаването му да представи писмени възражения по основателността и размера на публичното вземане, както и възможност, в случай че признава вземането за основателно да го погасите доброволно по указаната в писмото банкова сметка. Писмото е връчено на 13.04.2021 г., видно от данните, съдържащи се в обратна разписка с баркод № ИД PS 1618 000WWQ 3.

С писмо с вх. № 01-6500/5401#3 от 26.04.2021 г. ЕТ „Александър Живанкин“ е изпратил отговор, с който е направил препратка към вече изразеното от търговеца становище, постъпило във фонда посредством писмо с вх. № 01-6500/5401#2 от 30.11.2020 г./л.13/

Жалбоподателя се излага, че съгласно практиката на административните съдилища, общият ред на прихващането е уреден в чл. 103 от ЗЗД, като той би бил изключен само ако специален закон предвижда друг ред. Наред с това са цитирани разпоредбите на чл. 168, т. 2 от ДОПК, според който, публичното задължение се погасява чрез прихващане, за което жалбоподателя е уведомил ДФ „Земеделие“ на 30.11.2020 г. С оглед на изложеното жалбоподателят счита, че ДФЗ няма изискуемо вземане срещу търговеца, тъй като посоченото от ДФ „Земеделие“ в процесното писмо вземане е погасено чрез прихващане по отношение на сумата в размер на 4 822,79 лв.

Държавен фонд „Земеделие“ не е приел направеното възражение за основателно, тъй като счита, че не е налице твърдяното от търговеца задължение на фонда, нито по отношение на неоснователно удържане на суми, нито по отношение на претендираното от него обезщетение за забава, поради което и не е налице основание

за извършване на прихващане.

На 01.12.2020 г. по банковата сметка на ДФ „Земеделие“ е постъпило плащане, доказващо доброволното възстановяване на част от недължимо изплатената финансова помощ в размер на 12 177,21 лв. (дванадесет хиляди сто седемдесет и седем лева и 21 стотинки).

Горните възражения са приети за неоснователни от страна на ДФЗ, в резултат на което е издаден Акт за установяване на публично държавно вземане /АУПДВ/ № 01-6500/5401#4 от 04.11.2021г. от заместник изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“. С АУПДВ на основание чл. 20а, ал. 2, във вр. с чл. 27, ал. 5 и ал. 7 от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/, чл. 162, ал. 2, т. 8 и т. 9 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, чл. 59, ал. 1 и ал. 2 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ е определено на ЕТ „АЛЕКСАНДЪР ЖИВАНКИН“ с ЕИК:[ЕИК], подлежащо на възстановяване публично държавно вземане в размер на 17 000 лв., представляващо надплатената сума на одобрената финансова помощ по договор № 34 от 17.10.2019 г. за предоставяване на финансова помощ по мярка „Инвестиции в предприятия“ по Националната програма за подпомагане на лозаро - винарския сектор за периода 2019 - 2023 г. С процесния АУПДВ е призната за погасена сумата от 12 177,21 лева и е определена дължимата сума за погасяване в размер на 4 822,79 лв. до пълния размер на подлежащото на възстановяване публично държавно вземане в размер на 17 000 лв.

По делото, като доказателства са приети административната преписка и допълнително представените документи от страните.

В хода на съдебното производство е установено, че с Решение № 7990/01.07.2021г. по адм.дело № 662/2021г. на ВАС, Първо отделение е оставено в сила Решение № 5876/27.10.2020г. по адм.дело № 5472/2020г. на АССГ. С решението е отхвърлена жалбата на „Струма Вели Естейт“ ЕООД против АУПДВ № 01-2600/1056 от 08.05.2019г. издаден от изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, с който на „Струма Вели Естейт“ ЕООД е определено задължение в размер на 227 597,15 лева на основание чл. 18а, т. 1 от Наредба 2/04.04.2014 г., чл. 59, ал. 1 и 2 от АПК и във връзка с чл. 165 и чл. 166 от ДОПК, и чл.20а, ал.1 от Закона за подпомагане на земеделските производители. С цитираното решение е установено, че АУПДВ № 01-2600/1056 от 08.05.2019г. потвърден.

С Решение № 8118/24.06.2020г. по адм.дело № 1961/2020г. на ВАС, Осмо отделение е отхвърлена жалбата на ЕТ „Александър Живанкин“, срещу АУПДВ № 01-6500/1133 от 08.05.2019 г. издаден от изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, с който на ЕТ „Александър Живанкин“ са определени задължения в размер на 246 255,34 лв.

С разпореждането за насрочване са дадени указания във връзка с доказателствената тежест.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

АУПДВ № 01-6500/5401#4 от 04.11.2021г., издаден от заместник изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“ е връчен на ЕТ „Александър Живанкин“, срещу акта е подадена жалба чрез фонда до АССГ на 23.11.2021г. По делото не са представени доказателства кога е връчен акта, не са постъпвали възражения досежно срока за обжалване, поради което съда счита, че жлабата е в срок.

Жалбата е процесуално допустима, като депозирана в срок, от надлежна страна и срещу акт, подлежащ на обжалване пред съда.

Разгледана по същество е неоснователна.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя за липса на компетентност. Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган в кръга на неговите правомощия, видно от Заповед № 03-РД/2033#5 от 24.06.2021г. на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, с която е оправомощен В. С. А., в качеството му на заместник изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“, поради което е валиден.

Съгласно чл. 20а от ЗПЗП изпълнителният директор на фонда, който е изпълнителен директор и на Разплащателната агенция, организира и ръководи дейността и я представлява. ДФЗ изпълнява функциите на Разплащателна агенция, съгласно чл. 11, ал. 2, т. 4 от ЗПЗП, а в чл. 27, ал. 3 и ал. 5 от ЗПЗП е предвидено, че РА е длъжна да предприеме необходимите действия за събиране на недължимо платените и надплатените суми по схеми за плащане и проекти, финансирани от европейските фондове и държавния бюджет. Както се посочи, изпълнителният директор представлява, организира и ръководи дейността на РА (арг. чл. 20а, ал. 2, т. 1 и т. 2 от ЗПЗП).

Вземанията за недължимо платени и надплатени суми, както и за неправомерно получени и неправомерно усвоени средства по проекти, финансирани от оперативни програми на ЕС, както и лихвите върху тях, са публични държавни вземания съгласно чл. 162, ал. 2, т. 8 и 9 от ДОПК и се събират по реда на ДОПК. Доколкото ЗПЗП не посочва специален ред за издаването на АУПДВ във връзка с прилагането на мерките от „Преструктуриране и конверсия на лозя“ от националната програма за подпомагане на лозаро-винарския сектор 2014 – 2018 г., то приложим е общият ред по глава пета от АПК, по аргумент от чл. 166, ал. 2 от ДОПК. Следователно, изпълнителният директор на ДФЗ и съответно оправомощеният със Заповед № 03-РД/2033#5 от 24.06.2021г. на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ има право да издава АУПДВ по всички схеми и мерки за финансово подпомагане, вкл. по „Преструктуриране и конверсия на лозя“ от националната програма за подпомагане на лозаро-винарския сектор 2014 – 2018 г.

Спорният АУПДВ е издаден на основание чл.27, ал.3 и ал.5 от ЗПЗП и чл. 162, ал.2, т.8 и т.9 от ДОПК. Спорът е правен, а не по фактите. Не се спори от страните, че е налице недължимо платени суми от страна на ДФ „Земеделие“ на ЕТ „Александър Живанкин“ в размер на 17 000 лева.

Спора се концентрира около обстоятелството, налице ли е задължение от страна на едноличния търговец да възстанови посочената като дължима в акта сума в размер на

4 822,79 лв., съответно има ли право жалбоподателят да задържи и прихване същата и на какво правно основание.

По силата на чл. 162, ал.2, т.8 от ДОПК "публични държавни вземания" и вземанията на държавната за недължимо платените и надплатените суми, както и за неправомерно получените средства от европейски земеделски фондове и от свързаното с тях национално съфинансиране.

Съгласно разпоредбата на чл. 168, т. 2 от ДОПК, публичното задължение може да се погаси чрез прихващане.

Режимът на прихващането на публичните задължения е регламентиран в разпоредбата на чл. 128 ДОПК, поради което се явява специален по отношение на режима на прихващане в гражданското право, регламентиран в чл. 103 - 105 от ЗЗД. Режимът на прихващане по ДОПК игнорира общите правила на прихващане, регламентирани в ЗЗД. Носител на правото да осъществи прихващането е само органът по приходите, но не и задълженото лице. Прихващането може да се извърши с изискуеми публични вземания, за разлика от разпоредбата на чл. 103, ал. 1 ЗЗД, която изисква насрещните вземания да са ликвидни и изискуеми.

В тази връзка са неоснователни доводите на жалбоподателя. Правните аргументи на оспорващия се свеждат до наличието на Акт за установяване на публично държавно вземане № 01-6500/1133 от 08.05.2019г., с който ответникът е определил дължимата сума за възстановяване от едноличния търговец в размер на 246 255,34 лева, който жалбоподателя счита за незаконосъобразен и съответно Акт за установяване на публично държавно вземане № 01-2600/1056 от 08.05.2019г., с който ответникът е определил дължимата сума за възстановяване от търговско дружество „Струма Вели Естейт“ ЕООД, с ЕИК:[ЕИК] в размер на 227 597,15 лева.

За да обоснове своето задържане жалбоподателя се е позовал на договор за цесия от 17.11.2020г., с който търговско дружество „Струма Вели Естейт“ ЕООД прехвърля на ЕТ „Александър Живанкин“ вземанията си към ДФЗ, представляващи обезщетение за забава в размер на законната лихва върху задържаната сума. За да обоснове задържането жалбоподателя е посочил, че на основание чл. 99, ал. 3 от ЗЗД, ответника е уведомен с писмо от 30.11.2020г., че вземането на „Струма Вели Естейт“ ЕООД в размер на 1 643,89 лева е прехвърлено на ЕТ „Александър Живанкин“ и считано от получаването му той е новият ви кредитор по това вземане.

От събраните по делото доказателства се установява безспорно, че жалбоподателят дължи възстановяване на посочената в акта сума и не са налице основания тя да бъде прихваната. Посочените от жалбоподателя основания сумата да бъде прихваната са неоснователни. Това е така, тъй като жалбоподателят не разполага с право да претендира неоснователно удържане на суми от страна на фонда и обезщетение за забава, по издаден срещу него друг АУПДВ № 01-6500/1133 от 08.05.2019г., който акт е потвърден от съда с Решение № 8118/24.06.2020г. по адм. дело № 1961/2020г. на ВАС, Осмо отделение.

По отношение на вторият акт, въз основа на който жалбоподателят черпи аргументите

си и претендира вземаето си с извършена цесия, следва да се вземе предвид, че първо АУПДВ е издаден за друг правен субект, а именно дружеството „Струма Вели Естейт“ ЕООД, който АУПДВ № 01-2600/1056 от 08.05.2019г. също е бил предмет на съдебно оспорване и е потвърден с Решение № 7990/01.07.2021г. по адм.дело № 662/2021г. на ВАС, Първо отделение, с което е оставено в сила Решение № 5876/27.10.2020 г., постановено по адм. дело № 5472/2020 г. по описа на Административен съд - София – град.

Горното обосновава липса на каквото и да е вземане от страна на „Струма Вели Естейт“ ЕООД и съответно вземане от страна на жалбоподателя, които могат да се изискат и са дължими от ДФ „Земеделие“ съответно към жалбоподателя или към дружеството и които могат да се противопоставят на процесния АУПДВ, още повече, че носител на правото да осъществи прихващането е само органът по приходите, но не и задълженото лице.

Изложеното обосновава извод, че оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в установената от закона форма, при спазване на административнопроизводствените правила, правилно приложение на материалноправните разпоредби и в съответствие с целта на закона, поради което възражението за неговата незаконосъобразност е неоснователно.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че обжалвания акт следва да се остави в сила, а жалбата да се отхвърли като неоснователна.

Предвид изхода на спора и на основание чл.143, ал.1 от АПК,основателно се явява искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, определено от съда в размер на 100 лева за настоящата инстанция, на основание чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ,във вр. с чл.78, ал.8 от ГПК.

Водим от горното и на основание чл.172 ал.2 от АПК Административен съд София град, 60-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата на ЕТ „Александър Живанкин“, ЕИК[ЕИК] срещу Акт за установяване на публично държавно вземане № 01-6500/5401#4 от 04.11.2021г., издаден от заместник изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“.

ОСЪЖДА ЕТ „Александър Живанкин“, ЕИК[ЕИК] да заплати на ДФ

"Земеделие"-Разплащателна агенция сумата от 100/сто/лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано от страните с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: